

**Szegedi Ítéltábla
alatt!**

Kijavító végzés 22. sorszám

**Az ügy száma:
Pf.II.20.007/2024/18.**

A felperes:

(felperes neve) (lakcím.)

A felperes képviselője:

Dr. Halász Tamás ügyvéd (ügyvéd 1. címe)

Az alperes:

(alperes neve) (lakcím.)

Az alperes képviselője:

Dr. Szabó István ügyvéd (ügyvéd 2. címe)

A per tárgya:

házastársi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 5.P.20.107/2021/104/I.

A fellebbezést benyújtó felek és a fellebbezéseik száma:

felperes, 5.P.20.107/2021/105.

alperes, 5.P.20.107/2021/106.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, az alábbiak szerint újraszövegezve megváltoztatja:

A peres felek házastársi közös vagyonát megosztja, és az **alperes tulajdonába adja** az alábbi vagyontárgyakat:

1. tétel: (település neve)-i (ingatlan 1-2. hrsz.-a) hrsz. ingatlan 17.054.300 (tizenhétmillió-ötvennégyezer- háromszáz) forint

2. tétel: (település neve)-i (ingatlan 3. hrsz.-a) hrsz. ingatlan (négy száz kilencvenezer) forint	490.000
3. tétel: (település neve)-i (ingatlan 4. hrsz.-a) hrsz. ingatlan (nyolcszáznegyvennyolcezer) forint	848.000
4. tétel: (település neve)-i (ingatlan 5. hrsz.-a) hrsz. ingatlan (tizenhatmillió-ötszázharminc- ezer) forint	16.530.000
5. tétel: (település neve)-i (ingatlan 6. hrsz.-a) hrsz. ingatlan (tizenhárommillió-nyolcszáz-nyolcvanezer) forint	13.880.000
6. tétel: (település neve)-i (ingatlan 7. hrsz.-a) hrsz. ingatlan ötszázhuszonöt- ezer) forint	3.525.000 (hárommillió- ötszázhuszonöt- ezer) forint
7. tétel: (település neve)-i (ingatlan 8. hrsz.-a) hrsz. ingatlan százötvenötezer) forint	1.155.000 (egymillió- százötvenötezer) forint
8. tétel: (település neve)-i (ingatlan 9. hrsz.-a) hrsz. ingatlan kettő száznyolcvan- hatezer) forint	1.286.000 (egymillió- kettő száznyolcvan- hatezer) forint
9. tétel: (település neve)-i (ingatlan 10. hrsz.-a) hrsz. ingatlan forint	1.024.000 (egymillió- huszonnégyezer) forint
10. tétel: (település neve)-i (ingatlan 11-13. hrsz.-a) hrsz. ingatlan	1.070.000 (egymillió- hetvenezer) forint
16. tétel: (település neve)-i (ingatlan 14. hrsz.-a) hrsz. ingatlan (hatvannégyezer-ötszáz) forint	64.500
18. tétel: (település neve)-i (ingatlan 15. hrsz.-a) hrsz. ingatlan (kilencszázhatvanháromezer) forint	963.000
19. tétel: (település neve)-i (ingatlan 16. hrsz.-a) hrsz. ingatlan négy százötven- kilencezer) forint	2.459.000 (kettőmillió- négy százötven- kilencezer) forint
20. tétel: (település neve)-i (ingatlan 17. hrsz.-a) hrsz. ingatlan forint	2.100.000 (kettőmillió- egyszáz ezer) forint
Összesen: négy száz- értékben	62.448.800 (hatvankettőmillió- negyvennyolcezer-nyolcszáz) forint

A **felperes tulajdonába adja** az alábbi vagyontárgyakat:

22. tétel: készpénz	1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint
23. tétel: bankszámláról felvett pénz	1.900.000 (egymillió-kilencszázezer) forint
24. tétel: széfből kivett pénz	1.000.000 (egymillió) forint
25. tétel: Peugeot típusú személygépkocsi	3.000.000 (hárommillió) forint
26. tétel: tévé	80.000 (nyolcvanezer) forint
27. tétel: tévé	100.000 (egyszázezer) forint
28. tétel: kerékpár	80.000 (nyolcvanezer) forint
29. tétel: robotporszívó	300.000 (háromszázezer) forint
30. tétel: Lux porszívó	350.000 (háromszázötvenezer) forint
31. tétel: konyhai kisgépek	200.000 (kettőszázezer) forint
32. tétel: Zepter edénykészlet	500.000 (ötszázezer) forint
33. tétel: Amway edénykészlet	300.000 (háromszázezer) forint
34. tétel: Tupperware edénykészlet	500.000 (ötszázezer) forint
35. tétel: gőzállomás	300.000 (háromszázezer) forint
36. tétel: konyhai főző- és evőeszközök	200.000 (kettőszázezer) forint
37. tétel: süléc	90.000 (kilencvenezer) forint
38. tétel: sicipő	50.000 (ötvenezer) forint
39. tétel: fényképezőgép	900.000 (kilencszázezer) forint
40. tétel: videokamera	350.000 (háromszázötvenezer) forint
41. tétel: varrógép	50.000 (ötvenezer) forint
42. tétel: háztartási kisbútorok és textilek	500.000 (ötszázezer) forint
43. biztosítási összeg	940.000 (kilencszáznegyvenezer) forint
Összesen	13.190.000 (tizenhárommillió-egyszáz- kilencvenezer) forint értékben

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2025. április 25. napjáig 24.629.400 (huszonnégymillió-hatszázhuszonkilencezer-négyszáz) forint értékkülönbözetet.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.765.410 (hatmillió-hétszázhatvanötezer-négyszáztíz) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 100.500 (százezer-ötszáz) forint meg nem fizetett elsőfokú eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé.

A fennmaradó 1.399.500 (egymillió-háromszázkilencvenkilencezer-ötszáz) forint meg nem fizetett elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására 147.788 (száznegyvenhétezer-hétszáznyolcvannyolc) forint állam által előlegezett költséget. A fennmaradó 2.058.007 (kettőmillió-ötvennyolcezer-hét) forint állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 3.490.033 (hárommillió-négyszázkilencvenezer-harminchárom) forint másodfokú perköltséget.

A felperes 2.150.000 (kettőmillió-százötvenezer) forint, az alperes 350.000 (háromszáz-ötvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles az esedékesség napjáig az államnak az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára.

Az illetékfizetési kötelezettség az e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A peres felek 2001. augusztus 1-jén létesítettek életközösséget, majd 2008. (dátum)-én házasságot kötöttek, ami mindkettőjük második házasságkötése volt. Korábbi házasságukból egy-egy gyermekük származott. (X) utónevű közös gyermekük (...) -án született. Házasságukat a (Y) Járásbíróság P.20.209/2020/21. számú ítéletével felbontotta megállapítva, hogy életközösségük 2001. augusztus 1-től 2020. augusztus 1-ig állt fenn. A Gyulai Törvényszék (.....) számú ítéletével az elsőfokú ítéletnek az életközösség tartamára vonatkozó rendelkezését helybenhagyta.

[2] Az alperes az életközösség megkezdése előtt és annak tartama alatt is folyamatosan folytatott vállalkozói tevékenységet, lovakat tartott, használt gépjárművek adásvételével foglalkozott, befektetéseket eszközölt. Mindezekből jelentős, de pontosan meg nem határozható bevétele származott.

[3] Az alperes és (beltag neve) mint beltagok 1993-ban alapították a (Sz.) Bt.-nek (cégbejegyzés: 1993. április 29.). Üzletrészt perben nem álló személyre ruházta át, tagsági jogviszonya 1998. május 20-án szűnt meg.

[4] Az alperes (beltag neve) mellett ugyancsak alapító tagja volt a (B.) Kft.-nek, amelyet 1998. augusztus 7-én jegyeztek be a cégnyilvántartásba 50-50 %-os üzletrésztulajdon mellett. Az alperes 2000-ben 60.000.000 forintot kapott (beltag neve)től, ennek fejében a későbbiekben átruházta rá a fenti üzletrészt, 2005. február 18-ig volt a társaság tagja.

[5] Az (E.1.) Egyéni Céget az alperes fia, (alperes fia) (a továbbiakban: alperes fia) 2005. május 12-én alapította. A céget 2005. szeptember 13-án törölték a cégnyilvántartásból, miután kft.-vé alakult. Az alperes 2006. február 15-től 2010. október 12-ig volt e társaság tagja.

[6] Az (E. 2.) Kft. 2009-ben jött létre (cégbejegyzés: 2009. augusztus 18.), a felek életközösségének megszűnésekor az alperes és a fia voltak a tagjai. A kft. egy ideig párhuzamosan működött az (E.1.) Kft.-vel. Az alperes a (B.) Kft. eszközállományát előbb az (E.1.) Kft.-be, majd – az egyes eszközök cseréje mellett – az (E. 2.) Kft.-be vitte át. A társaság piaci értéke az életközösség megszűnésekor 477.677.000 forint, az alperes üzletrésze értéke 238.838.500 forint volt.

[7] Az alperes az életközösség létesítését megelőzően szerezte meg a (település neve)-i (....) (1992. szeptember 23.) és a (.....) hrsz.-ú (1997. április 22.) ingatlanok tulajdonjogát. Ezek megosztásából keletkeztek a (ingatlan 1-2. hrsz.-a) hrsz.-ú ingatlanok.

[8] Az alperes a fiával a (település neve)-i (....) helyrajzi szám alatti ingatlanra 1998. szeptember 21-én kiadott építési engedély alapján lakóházat épített (1. épület), ahová a fia költözött. 2004-ben a tetőteret beépítették, amelynek költsége 2.000.000 forint volt. Az összeg 30 %-át az alperes, 70 %-át a fia fizette. 2018-2019-ben az épületre cseréptetőt létesítettek és a teraszt beüvegezték. Mindezek következtében az épület értéke – 2020. évi értékek alapján – 2.588.800 forinttal nőtt. A felek az ingatlanon 2018-2020. között új lakóházat építettek (2. épület), a kivitelezést nem fejezték be. Az életközösség megszűnése után végezte el az alperes a villanyszerelést, a párkánydeszkázást, a belső burkolást (fürdőszoba, wc, nappali, konyha), csigalépcsőt és előszobát alakított ki, új csaptelepeket szerelt fel. A munkálatok az ingatlan forgalmi értékét – 2020. évre vetítve – 2.924.000 forinttal emelték. Az ingatlan egészének jelenlegi forgalmi értéke 75.298.000 forint, ebből az 1. épület forgalmi értéke 44.410.000 forint, a 2. épületé 17.390.000 forint.

[9] Ugyancsak az életközösség kezdete előtt, 1997-ben kerültek az alperes tulajdonába a (település neve)-i (.....) helyrajzi számú ingatlanok vétel jogcímén, majd 2001. június 25-én a (.....) helyrajzi számú ingatlan szintén adásvétel útján (11-15. tétel). Ez utóbbi ingatlanok művelési ágát a későbbiekben erdőre minősítették és azokon fákat telepítettek, ami nem eredményezte a forgalmi érték emelkedését

[10] Az alábbi, az életközösség tartama alatt szerzett ingatlanok tekintetében az alperes kizárólagos tulajdonjoga került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba:

- 2. tétel: (település neve) (ingatlan 3. hrsz.-a) hrsz. (árverési vétel: 2004. március 22., vételár: 46.850 forint, forgalmi érték 2023. május: 560.000 forint, 2020. augusztus: 490.000 forint);

- 3. tétel: (település neve) (ingatlan 4. hrsz.-a) hrsz. (adásvétel: 2003. december 17., vételár: 750.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 956.000 forint, 2020. augusztus: 848.000 forint);

- 4. tétel: (település neve) (ingatlan 5. hrsz.-a) hrsz. (adásvétel felszámolásból: 2003. november 13., vételár: 2.275.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 17.930.000 forint, 2020. augusztus: 16.530.000 forint);
- 5. tétel: (település neve) (ingatlan 6. hrsz.-a) hrsz. (adásvétel: 2003. december 17., vételár: 3.125.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 14.810.000 forint, 2020. augusztus: 13.880.000 forint);
- 6. tétel: (település neve) (ingatlan 7. hrsz.-a) hrsz. (adásvétel: 2007., vételár: 100.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 3.916.000 forint, 2020. augusztus: 3.525.000 forint);
- 7. tétel: (település neve) (ingatlan 8. hrsz.-a) hrsz. (vétel: 2010., vételár: 474.600 forint, forgalmi érték 2023. május: 1.320.000 forint, 2020. augusztus: 1.155.000 forint);
- 8. tétel: (település neve) (ingatlan 9. hrsz.-a) hrsz. (vétel: 2010., vételár: 522.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 1.470.000 forint, 2020. augusztus: 1.286.000 forint);
- 9. tétel: (település neve) (ingatlan 10. hrsz.-a) hrsz. (csere: 2010. március 24., a cserélt ingatlanok értéke: 300.000 forint, forgalmi érték: 2023. május: 1.170.000 forint, 2020. augusztus: 1.024.000 forint);
- 10. a) tétel: (település neve) (ingatlan 11. hrsz.-a) hrsz. ingatlan 766/14932 tulajdoni hányada (vétel: 2010., forgalmi érték 2023. május: 722.000 forint, 2020. augusztus: 710.000 forint);
- 10. b) tétel: (település neve) (ingatlan 12. hrsz.-a) hrsz. ingatlan 235/4601 tulajdoni hányada (vétel: 2010., forgalmi érték 2023. májusban: 364.000 forint, 2020. augusztusban: 327.000 forint);
- 10. c) tétel: (település neve) (ingatlan 20. hrsz.-a) hrsz. ingatlan 766/14392 tulajdoni hányada (vétel: 2010., forgalmi érték 2023. május: 34.000 forint, 2020. augusztus: 33.000 forint);
- 16. tétel: (település neve) (ingatlan 14. hrsz.-a) hrsz. (vétel: 2007., vételár: 600.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 75.000 forint, 2020. augusztus: 64.500 forint);
- 18. tétel: (település neve) (ingatlan 15. hrsz.-a) hrsz. (vétel: 2010., vételár: 200.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 1.100.000 forint, 2020. augusztus: 963.000 forint);
- 19. tétel: (település neve) (ingatlan 16. hrsz.-a) hrsz. (vétel: 2019., vételár: 3.500.000 forint, forgalmi érték 2023. május: 2.810.000 forint, 2020. augusztus: 2.459.000 forint);
- 20. tétel: (település neve) (ingatlan 17. hrsz.-a) hrsz. (vétel: 2017. december 20., forgalmi érték 2023. május: 2.225.000 forint, 2020. augusztus: 2.100.000 forint)

Valamennyi ingatlan az alperes birtokában van.

[11] Az életközösség megszűnésekor a felperes birtokába kerültek az alábbi közös vagyont képező vagyontárgyak és pénzösszeg:

22. készpénz	1.500.000 forint
23. bankszámláról származó pénz	1.900.000 forint
24. széfben levő pénz	1.000.000 forint
25. Peugeot típusú személygépkocsi	3.000.000 forint
26. televízió	80.000 forint
27. televízió	100.000 forint
28. kerékpár	80.000 forint
29. robotporszívó	300.000 forint
30. Lux porszívó	350.000 forint

31. konyhai kisgépek	200.000 forint
32. Zepter edénykészlet	500.000 forint
33. Amway edénykészlet	300.000 forint
34. Tupperware edénykészlet	500.000 forint
35. gőzállomás	300.000 forint
36. konyhai főző- és evőeszközök	200.000 forint
37. síléc	90.000 forint
38. sícipő	50.000 forint
39. fényképezőgép	900.000 forint
40. videokamera	350.000 forint
41. varrógép	50.000 forint
42. háztartási kisbútorok és textilek	500.000 forint
43. biztosítási összeg	940.000 forint

A kereset és az ellenkérelem

[12] A felperes eredeti keresetében házastársi közös vagyon megosztása jogcímén 561.225.000 forint és ennek 2020. augusztus 2. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az érdemi tárgyalási szakban keresetét módosítva a marasztalási összeget 291.913.000 forintra szállította le a perben beszerzett ingatlanforgalmi és könyvszakértői véleményben foglaltakra figyelemmel. Álláspontja szerint a keresetben megjelölt valamennyi vagyonelem (ingatlanok, ingóságok, üzletrész) házastársi közös vagyont képeznek az általa megjelölt (a per során módosított) 2020. évi forgalmi értéken, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:47. § (1) és (3) bekezdése, valamint a 4:60. § (1) bekezdése alapján igényelheti azok megosztását.

[13] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az életközösség kezdő időpontját a házasságkötés időpontjához kérte igazítani. A keresetben felsorolt ingatlanok mindegyikét a különvagyonához tartozónak tekintette. Állította, hogy a beruházások is a különvagyonából létesültek, kizárólag a felperes birtokában levő, mindösszesen 13.190.000 forint értékű ingóság és készpénz minősül közös vagyonnak, amellyel a vagyonmérleget kiegészítette. Különvagyonaként mellőzni kérte a vagyonmérlegből az (E. 2.) Kft.-ben meglévő üzletrészt, mert azt a korábbi különvagyoni társaságbeli üzletrésze értékesítéséből befolyt vételárból vásárolta. Levezette, hogy az életközösség létesítése előtt, 1993-ban általa alapított (Sz.) Bt.-beli részesedésének 1998-as eladásából származó 28.000.000 forintból 14.000.000 forintot beforgatott az új cégbe, a (B.) Kft.-be, a fennmaradó összegből pedig ingatlanokat vásárolt. A (B.) Kft.-ben meglévő üzletrészt 2004-ben eladta 60.000.000 forintért oly módon, hogy a cég másik tulajdonosától, (beltag neve)től 2000-ben kapott 60.000.000 forint kölcsön törlesztéseként ruházta át rá. Ezt az összeget ugyancsak ingatlanok vásárlására fordította és ebből hozta létre 2005-ben – átalakulással – az (E.1.) Kft.-t 5.000.000 forint értékű üzletrésszel, amit 2010-ben ezzel azonos vételáron értékesített. Végül 2009-ben 500.000 forint jegyzett tőkével megalapította az (E. 2.) Kft.-t, amelynek forrása szintén a különvagyonra volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a peres felek házastársi közös vagyonát megosztotta és a vagyonmérlegben 1-10., 16., továbbá 18-21. tételszámon feltüntetett vagyontárgyakat 305.851.600 forint értékben az alperes, míg a 22-43. tételszámok alattiakat 13.190.000 forint értékben a felperes tulajdonába adta. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 116.330.800 forint értékkülönböt, továbbá 82.824.245 forintnak 2020. augusztus 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 16.495.928 forint perköltséget. A feljegyzett 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetékből az alperest 300.000 forint megfizetésére kötelezte az állam javára azzal, hogy a fennmaradó 1.200.000 forint illeték az állam terhén marad. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak a törvényszék gazdasági hivatalának felhívására 405.149 forint állam által előlegezett költséget, míg a további 1.620.636 forint költséget az állam viseli.

[15] Határozatának indokolása szerint a felek életközössége 2001. augusztus 1-től 2020. augusztus 1-ig állt fenn, az ennek tartama alatt szerzett vagyonra a Ptk. 4:40. §-a értelmében a közös szerzés vélelme áll fenn. Rámutatott, a perben a felperes bizonyítási érdekébe tartozott annak igazolása, hogy a felek az életközösség megszűnésekor rendelkeztek az általa állított vagyontárgyakkal, azokat közösen szerezték és e vagyontárgyak a megjelölt értékeket képviselik. Ezzel szemben az alperest terhelte a különvagyona létének, értékének és annak bizonyítása, hogy mely vagyontárgyak kerültek a felperes birtokába.

[16] Tényként rögzítette, hogy az alperes már az életközösség létesítését megelőzően nagyobb összegű megtakarítással és több ingatlan tulajdonjogával rendelkezett, vállalkozásai voltak, amelyek működtetéséből jelentős bevételei származtak.

[17] A 2003-2012. között szerzett ingatlanok esetében nem tudta megállapítani, hogy azok forrása közvetlenül a (Sz.) Bt. üzletrészenek értékesítéséből származó, a (B.) Kft. alapítása után megmaradt – alperes által állított – 28.000.000 forint különvagyon volt, a tanúk nem tettek egyértelmű nyilatkozatot arra nézve, hogy az alperes az üzletrész vételárát mire és hogyan használta fel.

[18] A továbbiakban a tanúvallomások ((beltag neve), tanú 1. neve) értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az életközösség kezdete környékén a nem vitásan különvagyont képező (B.) Kft.-ben levő üzletrésze fejében 60.000.000 forinthez jutott, amelyet pontosan meg nem határozható módon használt fel. Miután nem volt tisztázható, hogy melyik az a különvagyon helyébe lépett vagyontárgy, amelynek tulajdonjoga az alperest e jogcímen megilletné, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a különvagyon értékelkedett megtérítésének nincs helye, azonban e 60.000.000 forintnak mint különvagyonnak a megtérítésére jogosult, amit tulajdoni igény helyett kötelmi jogcímen számolt el.

[19] Bizonyítottanak ítélte, hogy az alperes az életközösség létesítését megelőzően szerezte, ezáltal a különvagyont képezik a (ingatlan 1-2. hrsz.-a) (1.a)-c) tétel), (.....) helyrajzi számú (11-15. tétel) ingatlanok, ezért azokat mellőzte a vagyonmérlegből.

[20] A (ingatlan 2. hrsz.-a) helyrajzi szám alatti ingatlan (1.c) tétel) kapcsán kifejtette, hogy azon az alperes az életközösség kezdete előtt építette az 1. lakóépületet. A felperes nem igazolta, hogy itt a későbbiekben építkezés folyt, a 2006-ban és 2009-ben kiadott – részben hiányosan csatolt – határozatok erre nem alkalmasak. Megállapította azonban, hogy a felek az életközösség tartama alatt közös beruházásokat végeztek, ezért közös vagyonnak tekintette a tetőhéjalás és a tetőtér beépítés okozta értékelkedés 30 %-át, 710.100 forintot, a terasz beüvegezése folytán 758.000 forintot, valamint a tető újracserépezése kapcsán 1.407.000 forintot, összesen 2.875.100 forintot. A szakvélemény alapján az ingatlanon felépült második lakóház értékét a teljes forgalmi értéken belül 17.390.000 forintban határozta meg azzal, hogy

az alperes által az életközösség megszűnése után kizárólagosan végzett munkák a forgalmi értéken belül 2.714.000 forintos értéket képviselnek. A 2. lakóházon közösen létrehozott értéket 14.676.000 forintban fogadta el, amelyet közös vagyonként számolt el. Ennek megfelelően a vagyonmérleg 1. tétele alatti ingatlanokat nem, azonban a közösen létrehozott értéket közös vagyonnak tekintette és a közös tulajdon megszüntetésekor (2023.) irányadó értéken, azaz 17.551.100 forint összegben állította be a vagyonmérlegbe.

[21] Az életközösség tartama alatt az alperes által különböző jogcímenek (vétel, árverés, csere) szerzett ingatlanok közül közös vagyonnak tekintette a (ingatlan 3. hrsz.-a), (ingatlan 4. hrsz.-a), (ingatlan 5. hrsz.-a), (ingatlan 6. hrsz.-a), (ingatlan 7. hrsz.-a), (ingatlan 8. hrsz.-a)-13, (ingatlan 11-13. hrsz.-a) a (ingatlan 14. hrsz.-a), (ingatlan 15. hrsz.-a), (ingatlan 16. hrsz.-a) és (ingatlan 17. hrsz.-a) helyrajzi szám alatti ingatlanokat (2-10., 16., 18-20. tétel), mert az alperes nem tudta bizonyítani az életközösség létesítésekor megvolt különvagyona pontos – ezen ingatlanok megszerzésére történt – felhasználását. Az ingatlanokat a szakértő által meghatározott 2023. évi forgalmi értéken szerepeltette a vagyonmérlegben.

[22] A vagyonmérleg 21. tétele alatti üzletrész kapcsán utalt a 60.000.000 forint összegű alperesi különvagyonra illetően korábban kifejtett mérlegelésére és ismét leszögezte, hogy a gazdasági társaság esetében annak különvagyonai jellege nem állapítható meg: egyfelől nem lehet egyértelmű megállapítást tenni a különvagyon mikénti felhasználásáról, követni annak menetét, másfelől az alperes előadása önmagának is ellentmond. Ezzel összefüggésben rámutatott, a felek együttélés alatt felhalmozott közös vagyona az (E. 2.) Kft. 500.000 forintos jegyzett tőkéjére bőségesen biztosította a fedezetet, emellett az alperesi állítás szerinti 2010. évi üzletrész értékesítés egy 2009-es szerzés forrása nem lehet. Így az üzletrészt közös vagyonként vette figyelembe, és azt a szakértő által kimunkált 2023. évi forgalmi értéken számolta el (238.838.500 forint). Részletezte érveit a szakvélemény kiegészítésére irányuló alperesi indítvánnyal szemben is.

[23] A vagyonmérlegben 22-42. tétel alatt szerepeltette az alperes által megjelölt, az életközösség megszűnésekor a felperes birtokába került ingó vagyontárgyakat és pénzt. Miután ezek közös vagyonai jellege és megosztása kapcsán a felek egyező tény- és jogállításokat tettek, azokat az alperes által meghatározott forgalmi értéken, illetve összegben a felperes tulajdonába adta.

[24] A vagyonmérleg 43. tétele a felperes által az (N.) Zrt.-tól felvett 940.000 forint biztosítási összeg, amelynek közös vagyonai jellegét illetően nem volt vita a felek között.

[25] A további felperesi megtakarítások feltárását célzó, az Országos Betétbiztosítási Alap (továbbiakban: OBA) megkeresésére irányuló alperesi bizonyítási indítvány teljesítését azzal az indokkal mellőzte, hogy az alperes arra vonatkozóan nem tett nyilatkozatot azt követően, hogy a felperes a bíróság felhívására tagadta egyéb megtakarítás létét. Rámutatott, ennek hiányában a tárgyalás berekesztését megelőzően előterjesztett bizonyítási kérelme utólagos bizonyítási indítványnak minősült, ami nem teljesíthető.

[26] Az elsőfokú bíróság a házastársi közös vagyonai ingóságokat, valamint az üzletrészt az életközösség megszűnése, míg az ingatlanokat a vagyon megosztása időpontjában irányadó, a szakértők által kimunkált forgalmi értékek alapján számolta el. A peres felek birtokában levő vagyon értékét így 319.041.600 forintban fogadta el, amelyet csökkentett az alperest a különvagyona megtérítéseként megillető 60.000.000 forinttal. Ennek megfelelően a felek házastársi közös vagyonának tiszta értékét 259.051.600 forintban, az egy főre jutó vagyonrész értékét 129.520.800 forintban határozta meg. A felperes tulajdonába 13.190.000 forint, az alperes tulajdonába pedig 305.851.600 forint értékű vagyontárgyat adott, ez utóbbiból levonva a különvagyon értékét. Az egy főre jutó vagyonrész értékéhez képest az alperest kötelezte a felperes javára 116.330.800 forint értékkülönbség megfizetésére. Mivel az ingatlanok forgalmi értékét a közös vagyon megosztása időpontjában irányadó forgalmi

értéken számította, csak az üzletrész tekintetében mutatkozó értékkülönbözöt után rendelkezett késedelmi kamat fizetéséről a Ptk. 6:48. §-a szerint.

[27] Szükségtelennek tartotta, ezért mellőzte (tanú 2. neve) tanúkénti meghallgatását a széfben tartott készpénz összegére vonatkozóan, mert úgy ítélte meg, hogy attól a pénz származását és felhasználását illetően értékelhető adat nem várható.

[28] A felperes pernyertességét – az eredeti kereseti kérelmében megjelölt 561.225.000 forint összegű követelésére is figyelemmel – 20 %-os arányúnak tekintette és az alperes 80 %-os pernyertességéhez igazította a felperes által viselendő elsőfokú perköltség összegét. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján a teljes pertárgyérték után felszámítható, áfa-val növelt összegű munkadíjat 27.493.214 forintban határozta meg, amelyből a felperest 5.498.643 forint, míg az alperest 21.994.571 forint illetné, ezért a – Pp. 83. § (2) bekezdése alapján – a felperest a különbözatként mutatkozó 16.495.928 forint megfizetésére kötelezte. A pernyertesség-pervesztesség aránya alapján rendelkezett a feljegyzett eljárási illeték és az állam által előlegezett szakértői díj viseléséről is. Figyelemmel volt arra, hogy a felperes a perben személyes költségmentességben részesült.

A fellebbezések és az alperes fellebbezési ellenkérelme

[29] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.

[30] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a javára fizetendő értékkiegyenlítés összegét 176.330.800 forintra és ennek 2020. augusztus 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamataira kérte felemelni, míg az általa fizetendő perköltség összegét – 40 %-os felperesi pernyertesség figyelembevételével – leszállítani azzal, hogy az alperest megillető perköltség összege legfeljebb 8.247.964 forint. Másodfokú perköltségigényét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján áfa-val növelt összegben terjesztette elő.

[31] Érvelése szerint nem számolható el az alperes különvagyónaként a (B.) Kft.-beli üzletrész értékeként kapott 60.000.000 forint, mert ahhoz az alperes nem az életközösség kezdetén, hanem 2005. után jutott hozzá, amikor már öt éve együtt éltek. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában írt dátumok nem felelnek meg az okiratoknak, 2001. július 16-án ugyanis az alperes fia lépett be harmadik társként a (B.) Kft.-be, amely időpontban az alperes még nem lépett ki a kft.-ből, az üzletrészt sem értékesítette. A cégszerűségi viszonya 2005. február 18-án szűnt meg, ezt követően egy évig nem dolgozott sehol, majd 2006. február 15-én lépett be a 2005. július 12-én alapított (E.1.) Kft.-be. Mindebből arra következtetett, hogy a (B.) Kft.-ből az alperesnek nem származhatott különvagyon. Utalt az alperes 2023. november 23-án kelt előkészítő iratára, amelyben a felperes követelését legfeljebb 208.262.000 forint erejéig tartotta megalapozottnak. Megítélése szerint az alperes nem bizonyította az életközösség kezdetekor meglévő különvagyont, ezért a 60.000.000 forint nem számolható el a javára.

[32] A perköltség tekintetében hangsúlyozta, csak azokat a vagyontárgyakat peresítette, amelyekről valamilyen okirat állt a rendelkezésére, a házastársi közös vagyon tényleges, valós értéke azonban ezt lényegesen meghaladja. Hivatkozott a Kúria eseti döntésére: ha a követelés összegének utólagos módosítása a fél hibáján kívüli okból, vagy az ellenfél per alatti teljesítése miatt szükséges, a felet nem lehet teljes egészében pervesztésnek tekinteni, tehát a perköltség szempontjából a pernyertesség-pervesztesség kérdését a leszállított követelés és az érdemi rendelkezés egybevetése útján kell meghatározni. Hangsúlyozta: sem ingatlanforgalmi, sem könyvvizsgálói ismeretekkel nem rendelkezik, ezért csak a

szakvélemények beszerzését követően tudta a keresetét leszállítani, tehát keresetmódosítása önhibán kívüli, amit a perköltség meghatározása során nem lehet figyelmen kívül hagyni. A leszállított kereseti követelés összege 291.913.000 forint, így pernyertessége 40 %-os, amelyhez képest a terhére megállapított perköltség rendkívül eltúlzott.

[33] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen – tartalma szerint – az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset elutasítását, míg másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Mindemellett kérte az ingatlanokat érintő perfeljegyzés törlését.

[34] Felülbírálati jogkörként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjait jelölte meg. Hivatkozott a Pp. 279. § (1) bekezdésében és 346. § (5) bekezdésében foglaltak megsértésére.

[35] Változatlanul állította, hogy a per tárgyává tett és az elsőfokú bíróság által közös vagyonnak tekintett ingatlanok – kivétel nélkül – a különvagyont képezik. Vitatta azt az elsőfokú ítéleti ténymegállapítást, hogy a (település neve) (ingatlan 1-2. hrsz.-a) helyrajzi számú ingatlanok értékelkedése 17.551.100 forint. Kiemelte, hogy a felperes a 100. számú keresetleszállításában az ingatlanok értékét és az értéknövekedést egyaránt a szakértő által 2020. évre kidolgozott értékek alapján kérte elszámolni, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott és a 2023. évi értékeket vette alapul döntése során. Az 1. lakóház tekintetében 2.875.100 forinttal kalkulált, holott a 2020-ra vetített értékelkedés 2.588.300 forint, a különbség 286.800 forint. A 2. lakóház esetében 676.000 forintot vett figyelembe az elszámolás alapjaként, s bár ítéletében nem részletezte, az alperes által az életközösség megszűnése után kizárólagosan végzett munkák értékét a 2023. évi adatok alapján 2.714.000 forintra tette, ezzel szemben a 82. szakvélemény 5. oldalán található táblázat 2023. évre 3.274.000 forint összegű értéknövekményt tartalmaz. A különbség 560.000 forint, ami a belső burkolás értéknövelő hatásával azonos, és amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott a javára elszámolni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen akkor, amikor a 2020. évi értékek helyett a 2023. évi forgalmi értékeket vette alapul. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a felperes leszállított keresetében az ingatlanok összértékét 177.685.500 forintban határozta meg, ami azonos a szakvélemény 10. oldalán közölt táblázat szerinti 2020-as forgalmi értékkel.

[36] A továbbiakban kifejtette: a felperes módosított keresetében az ingatlanokban bekövetkezett értékelkedést kérte a vagyonmérlegbe beállítani, ami csak akkor lenne a javára figyelembe vehető, ha az jelentős és tartós értéknövekedésnek minősül. A szakértő által rögzített értéknövelő hatások fele része azonban nem tekinthető jelentősnek. A (ingatlan 2. hrsz.-a) (1. c) tétel) helyrajzi számú ingatlan esetében a 2020. évi értéknövekmény 2.924.000 forint, ami a forgalmi érték 4,27 %-a, amelyből a felperesre mindössze 2,135 % esne. Miután a felperes nem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet, nem jelölte meg konkrétan az általa igényelt értéknövekmény összegét, azt a perben utóbb már nem kérheti. Ha az a felperes javára mégis elszámolható lenne, azt a 2020. évi érték alapján kérte meghatározni, amelynek összege a 2. lakóházat illetően csökkentendő a fürdőszoba és a WC értéknövekményével.

[37] Az általa különvagyontként megjelölt ingatlanok közös vagyoni minősítése esetére azokat szintén a 2020. évi forgalmi értékek alapján kérte elszámolni és 45.394.500 forint összértékben a tulajdonába adni. Rámutatott, ellentétes az egységes vagyoni rendezés elvével, ha egyes vagyontárgyak az életközösség megszűnéskori, mások a vagyonmegosztáskori forgalmi értéken kerülnek elszámolásra.

[38] Fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban előadott álláspontját, hogy az (E. 2.) Kft.-nek mind az üzletrészt, mind az induló vagyonát a különvagyonából bocsátotta rendelkezésre, így a kft. 50 %-os üzletrésze 2020-ban olyan vagyonelem volt, ami a különvagyona helyébe

lépett. Hivatkozott a BH2013. 4. 149. számú eseti döntésre, amely szerint nem a gazdasági társaság életközösség ideje alatt keletkezett haszna, hanem a tag házastárs üzletrészenek a haszna, azaz az osztalék minősül közös vagyonnak. A kft.-ből azonban nem vett ki osztalékot az életközösség tartama alatt, ezért ennek kapcsán megosztandó közös vagyon nincs.

[39] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően a tanúvallomásokat, holott a tanúk alátámasztották, hogy az életközösség létesítése előtt is jelentős bevételt termelő vállalkozásai voltak. Hiányolta (tanú 2. neve) tanúkénti meghallgatását. Hangsúlyozta, a kft. jelenlegi fióktelepe már az életközösség kezdetét megelőzően elkészült, ezzel szemben a felperes nem végzett munkát, az alperesi vállalkozásba csak névleg volt bejelentve, emellett különvagyonnal nem rendelkezett, a vagyonszaporulat tehát kizárólag az alperes különvagyonával való gazdálkodásának az eredménye. A BH2008. 150. számú eseti döntés alapján kiemelte, az üzletrész piaci értékének módosulása nem változtat annak különvagyon jellegén, az értéknövekmény nem válik közös vagyonná.

[40] Másodlagos fellebbezésének alátámasztásául arra hivatkozott, hogy a bizonyítási indítványok mellőzése kihatott az ügy érdemi eldöntésére, annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem észszerű.

[41] Sérelmezte (tanú 2. neve) tanúkénti meghallgatásának mellőzését. Állította, az elsőfokú bíróság hivatkozásával ellentétben a perben konkrétan megjelölte, mely tényállításainak igazolására kérte a tanú meghallgatását: a vállalkozási tevékenységből származó nyereségre, a megtakarításokra, a vásárlásokra, a kiadásokra, az életvitelükre, a pénzeszközök kezelésére és arra, hogy a különvagyon értéken szerezte a kft. üzletrészt.

[42] Érvelése szerint jogszabálysértő módon mellőzte az elsőfokú bíróság az OBA megkeresését is, amit a felperes megtakarításainak feltárására indítványozott, vitatva azt az előadását, hogy az (N.)től származó összegen felül további megtakarítása nincs. Kiemelte, erre vonatkozó konkrét bizonyítási indítványát a perfelvétel lezárását megelőzően sem változtatta meg, ezért a bizonyítási indítványa teljesítésének lett volna helye.

[43] A másodfokú tárgyaláson marasztalása esetére a teljesítési határidő módosítását és részletfizetés engedélyezését kérte: 12 havi részletfizetést igényelt és az első részlet megfizetését a jogerős határozat meghozatalától számított 6. hónapban kérte meghatározni. A másodfokon elrendelt bizonyításokat követően az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét nem tartotta fenn.

[44] Fellebbezési ellenkérelmében saját fellebbezése megalapozottsága mellett érvelt. Kifejtette, az önhiba körébe esik, hogy a felperes eltúlzott mértékben jelölte meg keresetében a vagyontárgyak értékét, ezért a Pp. 83. § (4) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók, a perköltség összegének meghatározása során az eredeti kereseti kérelem szerinti pertárgyértéket kell alapul venni.

[45] A felperes a 6 hónapos teljesítési határidő elrendeléséhez hozzájárult, a részletfizetés iránti kérelmet elutasítani kérte.

Az ítéltábla döntése és jogi indokai

[46] A felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése részben alapos.

[47] Mind a felperes, mind az alperes kérte fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, emellett az alperes eredetileg előterjesztett másodlagos fellebbezése annak hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására (Pp. 381. §) irányult. Az ítéltáblának az alperes másodlagos, az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére alapított fellebbezése miatt –

figyelemmel a Pp. 383. § (1) bekezdésére – eljárása során elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte-e egyfelől (tanú 2. neve) tanúkénti meghallgatását, másfelől az OBA megkeresését.

[48] A hiányolt tanúbizonyítás kapcsán az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy (tanú 2.neve)t – az elsőfokú ítéletben rögzítettektől eltérően – nem kizárólag a széfben tartott pénzüsszegre vonatkozóan, hanem lényegesen szélesebb körben kérte meghallgatni (a gazdasági társaságbeli üzletész forrására, a vállalkozási tevékenységből származó nyereség, megtakarítás felhasználására, különvagyonra létre), emiatt vallomása lényegesen befolyásolhatja a közös vagyonhoz tartozó vagyontárgyak körének meghatározását, a feleket megillető vagyoni részesedés mértékét, ezért indokolt lett volna a tanú elsőfokú eljárásban történő meghallgatása [Pp. 276. § (1) bekezdés]. Az ítéltábla e mulasztást a Pp. 369. § (2) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörében pótolva azt a másodfokú eljárás során foganatosította, ezzel az eljárási szabálysértést orvosolta. A tanú nyilatkozatának értékelését, miután az az elsődleges fellebbezés indokaként is szerepelt, a későbbiekben fejt ki.

[49] Egyetért az ítéltábla az alperesnek az OBA megkeresésére irányuló indítványával kapcsolatos fellebbezési érvelésével is. Az alperes a perfelvételi tárgyaláson kérte a felperes által az (N.) Zrt.-től kapott 940.000 forint vagyonmérlegbe történő felvételét, majd 44. sorszámú beadványának 3. pontjában állította, hogy a felperesnek nem csupán ez az életközösség alatti megtakarítása volt, és ezek feltárása érdekében bizonyítási indítványt terjesztett elő. Kérte felhívni a felperest, hogy nyilatkozzon további megtakarításaira, befektetéseire, és arra az esetre, ha nemleges választ ad vagy nem nyilatkozik, indítványozta az OBA megkeresését. 49. sorszámú állítási szükséghelyzetre hivatkozással tartotta fenn indítványát. A felperes a felhívásra tagadta egyéb megtakarítás létét (53. szám). Ennek ismeretében az alperes ugyan a perfelvételi szakban további, kifejezetten e bizonyításra irányuló kérelmet nem terjesztett elő, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy korábban éppen erre az esetre kérte az OBA megkeresését. Ilyen tartalmú indítvány mellett nem megkívánható, hogy az alperes azt ismételtelen előterjessze vagy megismételje. Erre figyelemmel nem tekinthető utólagos bizonyítási indítványnak (Pp. 220. §), hogy az alperes a tárgyalás berekesztését megelőzően újfent kérte az OBA megkeresését, hiszen a perfelvételi szakban előterjesztett kérelmének az elsőfokú bíróság megelőzően nem tett eleget. Az ítéltábla ezt a másodfokú eljárás során pótolta [Pp. 369. § (2) bekezdés], az OBA azonban nem tudott érdemi választ adni a megkeresésre.

[50] Tekintettel arra, hogy az ítéltábla a másodfokú eljárásban pótolta a hiányolt bizonyításokat, amelyek közül a tanúmeghallgatás az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem alapjául is szolgált, az alperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezését már nem tartotta fenn.

[51] A bizonyítás kiegészítése által elhárult az akadály az érdemi felülbírálat elől, ezért vizsgálni kellett a fellebbezésekben felhozott, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányuló érvek megalapozottságát. E tekintetben az ítéltábla a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolta. Ilyen korlátnak minősültek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[52] Az alperes fellebbezésében a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira hivatkozott, kifogásolta a megállapított tényállást, a bizonyítékok mérlegelését, a Pp. 346. § (5) bekezdésének és 279. § (1) bekezdésének megsértését állította. Az előbbi az indokolási kötelezettség megsértését jelenti, amely a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi felülbírálati jogkör gyakorlásával vizsgálható. Ha az indokolási kötelezettség megsértése miatt az ítélet olyan formai hiányosságban szenved, amely miatt érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan, az a Pp. 380. § c) pontja alapján az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül

helyezését eredményezi. Ilyen hiányosság az elsőfokú ítéletben nem lelhető fel. A bizonyítékok mérlegelésére irányadó jogszabályhely (Pp. 279. §) megsértésére mint eljárásjogi jogszabálysértésre történő hivatkozás az ítélet anyagi jogi felülbírálata körében kerülhet értékelésre (BDT2019. 4084.).

[53] Az alperes fellebbezésében fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban kifejtett következetes álláspontját, hogy a vagyommérlegben felsorolt vagyon egésze a különvagyonát képezi, illetve az a különvagyon helyébe lépett értéknek minősül, ezáltal nincs olyan közös vagyon, ami megosztás tárgyát képezhetné.

[54] A vagyontársak fennállása alatt a házastársak vagyontárgyait illetően az a házastársi vagyontársak lényegéből fakadó, a Ptk. 4:40. §-ában szabályozott vélelem áll fenn, amely szerint azok a közös vagyonhoz tartoznak. Ezzel szemben az érintett házastárs bizonyíthatja a vagyontárgy különvagyon jellegét. A közös szerzés vélelme a házastársak belső jogviszonyában meghatározó. Családjogi értelemben a házastársak osztatlan közös tulajdona kiterjed mindarra, ami polgári jogi értelemben a vagyon fogalomkörébe esik. A vagyon magában foglalja a birtokba vehető dolgokat, így az ingóságokat, az ingatlanvagyon, de ide sorolhatók az értékpapírok, a pénz, a vagyoni értékű jogok, követelések, továbbá a vagyoni tárgyú kötelezettségek és tartozások is, azaz a vagyon aktív és passzív elemei (BDT2012. 2754.). A Ptk. 4:58. §-a mindegy alapvetésként fogalmazza meg, hogy a házastársi vagyontársakból eredő igényeket egységesen kell rendezni. Ennek az a következménye, hogy a házastársi közös vagyon megosztása iránti igény bíróság előtti érvényesítése egyaránt feltételezi a közös vagyon és különvagyon közötti megtérítési igények (Ptk. 4:59. §), a közös vagyoni hányad értéke és kiadása (Ptk. 4:60. §), a vagyontárgyak és tartozások szétoztása (Ptk. 4:61. §), valamint a különvagyon kiadása (Ptk. 4:62. §) iránti valamennyi igény egységes és végleges elbírálását. A házastársak teljes vagyonán belül a különvagyon a törvény által elismert és dologi jogilag elkülönült alvagyon. Az egységes ítélezési gyakorlat szerint a közös, vagy a különvagyon dologi jogi elismerése és védelemben részesítése a bizonyítási teher szempontjából különítható el: a Ptk. vagyoni jogi rendszere a közös vagyon törvényi vélelmének [4:40. § (1) és (2) bekezdés] rögzítésével a közös vagyont részesíti elsőbbségben. Az anyagi jogi védelem alapján a Pp. szerint a különvagyon állító felet terheli a perben a különvagyon létének és felhasználásának kétséget kizáró bizonyítása, az az ő érdeke. A vagyontárgy különvagyon jellegének megállapításához azt kell bizonyítani, hogy a szerzés időpontja, jogcíme, vagy megszerzésének forrása alapján a különvagyonba tartozik (BDT2003. 323.II.). Az alperes ennek alátámasztásául okiratokat (cégkivonatokat) csatolt és tanúbizonyítást ajánlott fel, amely alapján az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak az üzletész alperesi különvagyon jellegét. Az ítéltábla azonban csak részben ért egyet az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelésével és ennek alapján – e vagyonelem tekintetében – nem osztja jogkövetkeztetését.

[55] Az ítéltábla álláspontja egyező az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes (Sz.) Bt.-beli, majd utóbb a (B.) Kft.-beli üzletésze a különvagyonát képezte, a cégnyilvántartás adatai alapján ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy a (B.) Kft. alapítására – amelyben az alperesnek 50 %-os részesedése volt – 1998-ban, még az életközösség létesítését megelőzően került sor. A perben meghallgatott (alperes fia), (beltag neve) és tanú 1. neve az alperessel egyezően adta elő, hogy az alperes a (B.) Kft.-ben megvolt üzletésze tulajdonjogát 60.000.000 forint vételáron ruházta át (beltag neve)ra, aki azt 2000-ben fizette meg, majd az üzletész néhány évvel később („fokozatosan”) került a birtokába. A tulajdonosváltást a cégnyilvántartáson 2005-ben vezették át. Az, hogy a tanúk nem emlékeztek pontosan arra, hogy az alperes mikor lett a (B.) Kft. tagja, mikor használta fel a rendelkezésére álló, az átruházásból származó pénzeszeget, 20 év távlatából elfogadható. Lényeges azonban, hogy vallomásaik egybecsengtek, alátámasztották az alperes előadásait és a pénzeszköz, valamint

az érintett társaság sorsát illetően a további tanúvallomásokkal sem voltak ellentétesek. Olyan peradat pedig nem merült fel, ami arra engedne következtetni, hogy az üzletrész vételárát a felek felélték volna. Emellett a felperes által nem cáfolt tanúvallomások sem hagynak kétséget afelől, hogy az alperes a pénzeszközeit folyamatosan forgatta, ami lehetővé tette újabb és újabb vállalkozások indítását, alapítását, emellett a belőlük származó eredmény biztosította a család magas színvonalú életvitelét. A másodfokú eljárásban meghallgatott (tanú 2. neve) tanú, aki 2000 májusa óta az alperes által működtetett cégek adminisztrátora, ugyancsak tudomással bírt az alperes (B.) Kft.-beli üzletrészének értékesítéséről és arról is, hogy kb. 15-20 földmunkagép, szállítójármű és egyéb eszköz megközelítőleg 100.000.000 forint értékben átkerült a (B.) Kft.-ből az utóbb alapított (E.1.) Kft.-be. Az alperesi tényállításokat alátámasztó (beltag neve) tanúvallomását erősítő tanú 1. neve pedig a vallomásában előadta, hogy a 60.000.000 forint átadásánál jelen volt, annak felhasználásával az alperes vállalkozást indított, s bár azt név szerint nem jelölte meg, de a cégadatokból kitűnően ez az (E.1.) Kft. volt, amelynek 2006. február 15-től 2010. október 12-ig volt tagja az alperes. A cégnyilvántartás adatai alapján is nyomon követhető, hogy az alperes folyamatosan folytatott vállalkozói tevékenységet, aminek nem mond ellent az sem, hogy a (B.) Kft.-beli tagsági viszonya megszűnését követően (2005. február 18.) az (E.1.) Kft.-be csak 2006. február 15-én lépett be tagként. A cégek tevékenységi köre közel azonos volt, több olyan tevékenységük volt, amely jelentős nagygépparkot igényelt. Ez a cégnyilvántartásból megállapítható körülmény és (tanú 2. neve) tanúvallomása összhangban áll az alperesnek a tárgyi eszközök cégek közötti mozgására vonatkozó tényelőadásával, így – az egyéb peradatokkal együtt – alkalmas annak bizonyítására is, hogy az alperes tagságával működő gazdasági társaságok üzletrészének forrása az ő különvagyonra, illetve különvagyonára átruházásából befolyt vételár volt. A részletezett bizonyítékoknak, a vállalkozások egymásutániségének és annak figyelembevételével, hogy az alperes tagsági időszakai alatt a társaságok mindvégig működőképesek voltak, felszámolásukra csak évekkel a tagsági jogviszonyainak megszűnése után került sor, elfogadható, hogy az alperes az (E. 2.) Kft. induló, majd a működéséhez szükséges vagyonát a különvagyonából bocsátotta a társaság rendelkezésére akkor is, ha ez utóbbi kft.-nek az alapításától (2009. augusztus 14.) kezdődően 2010. október 12-ig párhuzamosan volt tagja az (E.1.) Kft.-beli tagságával. Ez a tény ugyanis nem lehetett akadálya annak, hogy akár a cégalapításhoz, akár a működtetéshez szükséges összeget és gépeket a feltárt különvagyonából, amelynek egyéb célú felhasználására adat nincs, fedezze. Ez az üzletrész tehát olyan vagyonelem, ami az alperes különvagyonának a helyébe lépett. Emiatt az (E. 2.) Kft.-ben az alperes néven nyilvántartott üzletrész egésze az alperes különvagyonra, így azt a vagyonmérlegből is mellőzni kell, emiatt a felperes ezt érintő, az üzletrész értékének felemelésére irányuló fellebbezési kérelme sem teljesíthető.

[56] Az alperes valamennyi perrel érintett ingatlan különvagyonai jellegét állította, azokat is, amelyek tulajdonjogát az életközösség tartalma alatt visszterhesen szerezte. Arra hivatkozott, hogy az életközösség létesítését megelőzően megvolt vagyona, illetve az annak „forgatása” során előállott haszna volt az ingatlanok vételárának forrása. Ezt az állítását azonban hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani, az ítéltábla ennek kapcsán maradéktalanul egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával és érveivel. Tény, hogy az életközösség létesítését megelőzően rendelkezett különvagyonnal ((Sz.) Bt.-beli részesedése, (B.) Kft. üzletrésze), ami a fentebb kifejtettek szerint a később létrehozott gazdasági társaságok üzletrészének, eszközállományának fedezetéül szolgált. Az életközösség ideje alatt megszerzett ingatlanok különvagyonai jellegének bizonyításához azonban szükség lett volna annak levezetésére, hogy az egyes ingatlanokat pontosan milyen forrásból származó különvagyonai megtakarítások felhasználásával vásárolta. Ilyen levezetést az alperes nem készített, erre vonatkozóan okirati bizonyítást nem ajánlott fel, a tanúvallomások pedig csak annak alátámasztására voltak alkalmasak, hogy számos ingatlant vásárolt, a vételárak különvagyonai eredetére vonatkozó,

kétséget kizáró bizonyítékok azonban nem álltak rendelkezésre. Nagyobb volumenű vállalkozási tevékenységei is ezt cáfolják, hiszen azokat a különvagyonából folytatta. Mindebből következően az ingatlanokra vonatkozó alperesi tényállítás a bizonyítási eljárás eredményeként nem volt igazolható. Ilyen körülmények között az életközösség fennállása alatt az ingatlannyilvántartásban az alperes tulajdonaként bejegyzett, az elsőfokú bíróság által közös tulajdonba tartozóként elfogadott ingatlanok a házastársi közös vagyon részét képezik, azok a vagyonmérlegből nem mellőzhetőek.

[57] Megalapozottan kifogásolta ugyanakkor az alperes az ingatlanok forgalmi értékének meghatározását. A Ptk. 4:60. § (1) bekezdése kógens szabályként rendelkezik a házastárs vagyoni jutója elemeiről és értékéről. A jogszabályhely szerint a házastársat megillető hányadot az életközösség megszűnésekor fennállt állapot és érték szerint kell megállapítani. Az ítélkezési gyakorlat szerint ez ingóvagyon tárgyánál általában érvényesül, ingatlanok esetén viszont alapvetően a közös vagyon megosztásakor forgalmi értéket kell irányadónak tekinteni (BH1999. 553.), ezzel áll összhangban az ingatlan közös tulajdona megszüntetésének egyes kérdéseiről rendelkező 1/2017. (IX.11.) PK vélemény 7. pontja is.

[58] A Pp. 2. § (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott rendelkezési elv szerint azonban a felek szabadon rendelkezhetnek a perbe vitt jogaikkal és a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Ebből következően a kereseti kérelmen nem terjeszkedhet túl [Pp. 342. § (1) bekezdés]. A peradatok szerint a felperes szakértői vélemények beszerzését követően azok megállapításait elfogadva keresetét megváltoztatta (100. sorszám) és az ingatlanokat az életközösség megszűnésekor irányadó, azaz 2020. évre vetített forgalmi értékek figyelembevételével kérte a vagyonmérlegbe beállítani, amit utóbb az alperes sem kifogásolt. Az elsőfokú bíróság viszont ennek ellenére azok vagyonmegosztásakor értékével számolt (2023.), ami sérti a Pp. 342. § (1) bekezdését és a kereseti kérelmen való túlterjeszkedést eredményez. Erre figyelemmel az elsőfokú ítéletben közös vagyonhoz tartozóként megjelölt ingatlanok – az 1. tételszám alatti ingatlan kivételével – az alábbi, a szakértői véleményben meghatározott forgalmi értékeken vehetők figyelembe:

2. tétel: (település neve) (ingatlan 3. hrsz.-a) helyrajzi szám
490.000 forint

3. tétel: (település neve) (ingatlan 4. hrsz.-a) helyrajzi szám
848.000 forint

4. tétel: (település neve) (ingatlan 5. hrsz.-a) helyrajzi szám
16.530.000 forint,

5. tétel: (település neve) (ingatlan 6. hrsz.-a) helyrajzi szám
13.880.000 forint,

6. tétel: (település neve) (ingatlan 7. hrsz.-a) helyrajzi szám
3.525.000 forint,

7. tétel: (település neve) (ingatlan 8. hrsz.-a) helyrajzi szám
1.155.000 forint,

8. tétel: (település neve) (ingatlan 9. hrsz.-a) helyrajzi szám
1.286.000 forint,

9. tétel: (település neve) (ingatlan 10. hrsz.-a) helyrajzi szám
1.024.000 forint,

10.	tétel:	(település neve) (ingatlan 11-13. hrsz.-a) helyrajzi szám 1.070.000 forint,
16.	tétel:	(település neve) (ingatlan 14. hrsz.-a) helyrajzi szám 64.500 forint,
18.	tétel:	(település neve) (ingatlan 15. hrsz.-a) helyrajzi szám 963.000 forint
19.	tétel:	(település neve) (ingatlan 16. hrsz.-a) helyrajzi szám 2.459.000 forint,
20.	tétel:	(település neve) (ingatlan 17. hrsz.-a) helyrajzi szám 2.100.000 forint.

[59] Az elsőfokú bíróság megállapította a vagyonmérleg 1. tétele alatt feltüntetett (település neve)-i (ingatlan 2. hrsz.-a) helyrajzi számú ingatlan alperesi különvagyoni jellegét azzal, hogy az azon létesített felépítmények tekintetében a felek az általuk közösen végzett beruházások folytán előállott értéknövekmény arányos részére tarthatnak igényt. A felperes eredeti keresetében az ingatlanok forgalmi értékét jelölte meg és ezt tekintette az elszámolás alapjának, a két lakóingatlanban bekövetkezett értéknövekedést összességében nem határozta meg. Az elsőfokú bíróság által elrendelt hiánypótlást követően részletezte a lakóházakon a közös vagyon terhére végzett beruházásokat (27. szám), majd a per 2022. szeptember 5-i tárgyalásán (37. számú jegyzőkönyv) pontosította keresetét és a jelentős, valamint tartós értéknövekedést eredményező ráfordításra alapítva tartott igényt az ingatlan ennek megfelelő tulajdoni hányadára. Eszerint az eredeti keresetében megjelölt értéket már nem az ingatlanok forgalmi értékeként határozta meg, hanem úgy nyilatkozott, hogy az „ingatlanokon bekövetkezett értékelkedés az, amit ilyen összegben kér beállítani a vagyonmérlegbe.” Nyilatkozatát ezrét úgy kell értelmezni, hogy a keresetben megjelölt értékeket bár fenntartotta, de azokat az értékelkedéssel azonosította. Kétségtelen, hogy e keresetmódosítás alkalmával az értékelkedés pontos összegét nem jelölte meg, azonban az abban megfogalmazott igénye egyértelmű még akkor is, ha a szakértői bizonyítás utóbb azt összességében nem támasztotta alá. Emiatt – az alperes fellebbezésben kifejtett álláspontjával ellentétben – e keresetpontosítás nem hagyható figyelmen kívül, ezért vizsgálni kellett a (ingatlan 2. hrsz.-a) helyrajzi számú ingatlan felépítményeinek a közös beruházás folytán előállott értékelkedését.

[60] Az irányadó bírói gyakorlat szerint a házastársak egymás közötti belső jogviszonyában az egyikük különvagyonához tartozó ingatlanra a közös vagyonból eszközölt beruházások és költségek esetén közös tulajdont keletkeztető hatás fűződik az épület szerkezetét nem érintő belső átalakításokhoz és korszerűsítésekhez, vagyis azokhoz a tartós jelleggel új értéket létrehozó beruházásokhoz is, amelyek nem járnak az épület szerkezeti átépítésével, bővítésével. Az értéknövekedést nem jelentő karbantartási, javítási, kisebb felújítási munkák azonban a házastársak vagyoni viszonyai körében sem eredményeznek tulajdonjogot. A figyelembe vehető értékelkedés tisztázásához szükséges az ingatlan beruházásokat megelőző – telek és felépítmény értékét is magában foglaló – tényleges forgalmi értékét, a beruházás költségét, ahhoz az egyes alvagyonok hozzájárulási arányát, valamint az ingatlanban a beruházások folytán előállott értékelkedés összegét meghatározni. Az értékváltozást előidéző ráfordításokkal összefüggésben érvényesíthető igény a gazdagodáshoz kapcsolódik: nem a ráfordítás összege, hanem az értékelkedés megtérítése követelhető. Ha a felek álláspontja tekintetben nem egyező, akkor pénzben vagy tulajdoni hányadban történő megtérítés feltétele az értékelkedés mértékének szakértői úton való bizonyítása.

[61] A perben kirendelt szakértő mindkét épület esetében kimunkálta az értékelkedés 2020. és 2023. évi értékét. Miután a felperes az életközösség megszűnéskori értékek figyelembevételével kívánt elszámolni, ezért az értékelkedést is erre az időpontra vetítve kellett meghatározni. Erre figyelemmel az alperes helyállóan hivatkozott fellebbezésében arra, hogy az 1. épület (1998) tekintetében a szakértő által meghatározott 2.588.300 forint számolható el a felek között. Ami a 2. épületet illeti, a peres felek az életközösség tartama alatt a régi épületet lebontották és közös beruházással új lakóházat létesítettek, amit azonban az együttélésük alatt nem fejeztek be, majd azon – az életközösség megszűnése után – az alperes végzett a különvagyona terhére beruházásokat. E beruházások értéknövekményét az elsőfokú bíróság 2.714.000 forintra tette, azonban – valószínűleg számítási hiba folytán – nem vette figyelembe a belső burkolás (fürdőszoba, WC) értéknövelő hatásaként a szakértő által meghatározott 560.000 forintot annak ellenére, hogy megvalósítását illetően a felek egyező nyilatkozatot tettek, és annak szakértői értékmeghatározását sem vitatták. Ezt is számításvávé a második épületen az életközösség megszűnését követően az alperes által végzett beruházás 2020. évre vetített értéknövekménye 2.924.000 forint, amit az ő javára kell elszámolni.

[62] A 2. lakóépület 2020. évi forgalmi értékét a szakértő nem határozta meg, azt azonban a felek a másodfokú eljárás során egyező nyilatkozatukkal 17.390.000 forintban elfogadták. Az összeget csökkenteni kell az alperes életközösség megszűnése utáni munkálatainak értékelő hatásával, azaz 2.924.000 forinttal. A közös vagyon terhére végzett beruházások folytán közös vagyonként elszámolható összeg így 14.466.000 forint. Erre figyelemmel a (ingatlan 2. hrsz.-a) helyrajzi számú, a vagyonmérlegbe 1. tétel alatt beállított ingatlan közös vagyoni értéke 17.054.300 forint (14.466.000 forint + 2.588.300 forint).

[63] A felperes a közös tulajdont képező ingatlanok természetbeni megosztását nem kérte, az azokon fennálló közös tulajdont a felperesi tulajdoni hányadok alperes tulajdonába adása útján kérte megszüntetni [Ptk. 5:84. § (1) bekezdés]. Miután valamennyi perrel érintett ingatlan az alperes nevében van az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezve, azok a vagyonmegosztást követően is az alperes tulajdonában maradnak, az elszámolás alapját a szakértő által kimunkált forgalmi értékek képezhetik.

[64] A fentebb levezetettek szerint a peres felek házastársi közös vagyona ingatlanban 62.448.800 forint, ingóságban és készpénzben 13.190.000 forint, azaz a teljes közös vagyon 75.638.800 forint, amelynek alapján az egy főre jutó vagyonszám értéke 37.819.400 forint. A felperes tulajdonába 13.190.000 forint, míg az alperes tulajdonába 62.448.800 forint értékű vagyonelem került, ezért az alperes köteles 24.629.400 forint értékkülönbség megfizetésére a felperes javára. A felperes nem ellenezte, hogy az alperes a terhére megállapított marasztalási összeget a jogerős ítélet meghozatalától számított 6. hónapban teljesítse, ezért az ítéltábla a teljesítési határidőt 2025. április 25. napjában határozta meg. A fellebbezési határidőben előterjesztett alperesi fellebbezés a teljesítési határidőt nem érintette, a részletfizetés engedélyezése iránti kérelmét a másodfokú eljárás során terjesztette elő, ami a Pp. 375. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés meg nem engedett kiterjesztésének minősül, ezért az érdemben nem vizsgálható, annak teljesítésére eljárásjogi lehetőség nincs.

[65] A vagyonszogi perekben a közös vagyon megosztásának módját – vita esetén – a bíróság állapítja meg, a közös vagyon megosztása során jelentkező értékkülönbség megfizetése csak az ítéletben meghatározott teljesítési határidő elteltével válik esedékessé. Miután az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával továbbra is a kereset teljes elutasítását kérte, ezért nem volt akadálya annak, hogy az ítéltábla mellőzze az alperes kamatfizetési kötelezettségét az általa teljesítendő értékkiegyenlítés tekintetében.

[66] Az ítéltábla hatáskör hiányában nem rendelkezett az alperesi fellebbezésben kért perfeljegyzés törlésről, arra az azt elrendelő elsőfokú bíróság jogosult, az alperesnek azt tőle kell kérnie (hasonlóan: Kúria Pfv.II.21.108/2021/8.).

[67] A perköltséget illetően a felperes fellebbezése annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítéletben meghatározott és a felperest terhelő elsőfokú perköltség összege eltúlzott, azonban nem az általa megjelölt okból.

[68] Nem vonható kétségbe, hogy a felperes nem rendelkezik ingatlanforgalmi és könyvszakértői ismeretekkel, ami azonban nem mentesíti az alól, hogy peresített igényét kellő körültekintéssel és megfontoltsággal jelölje meg, esetlegesen előzetesen, legkésőbb a perfelvétel lezárásáig tájékozódjon az egyes vagyonelemeknek a valósat legalább megközelítő forgalmi értékéről. Ennek elmulasztásával azt kockáztatja, hogy eltúlzott összegben megjelölt követelése megalapozatlannak bizonyul, aminek hátrányos következménye – annak elutasításán túl – az ellenérdekű fél javára fizetendő perköltség összegében is megmutatkozik. Így az, hogy a felperes a szakvélemények ismeretében a keresetét az érdemi tárgyalási szakban leszállította, nem tekinthető az önhiba hiányának és a pernyertesség-pervesztesség arányának meghatározásakor sem hagyható figyelmen kívül. A kiindulópont tehát a felperes eredeti kereseti kérelmében megjelölt 561.225.000 forint összegű követelése, az egy főre jutó vagyonrész értéke viszont – a fentebb kifejtettek szerint – 37.819.400 forintban került meghatározásra.

[69] A polgári perben az ügyvédi munkadíj összegének IM rendelet szerinti számítása a 3. § (2) bekezdésében foglaltak értelmében sávosan történik: 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a perérték 5 %-a, minimum 10.000 forint (a) pont), a 10.000.000 forint feletti, de 100.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pont szerinti munkadíj, valamint a 10.000.000 forint feletti összeg 3 %-a, minimum 100.000 forint (b) pont), míg 100.000.000 forintot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pont szerinti munkadíj és a 100.000 forint feletti összeg 1 %-a, de legalább 1.000.000 forint (c) pont). Az elsőfokú bíróság nem e rendelkezés figyelembevételével számította ki a felperes eredeti keresetében megjelölt követelése alapján járó munkadíj összegét, az helyesen 7.812.250 forint (500.000 forint + 2.700.000 forint + 4.612.250 forint). A felperes pervesztessége a megállapított jutóhoz képest 6,7 %-os, ehhez igazodóan őt a fenti összegből 523.420 forint, az alperest 7.288.830 forint illetné, ezért a felperes e két összeg különbözeteként mutatózó 6.765.410 forint elsőfokú perköltség megfizetésére köteles. A felperes pontosított fellebbezésében a 40 %-os arányú pernyertességéhez igazította a 8.247.964 forintban megjelölt, terhére megállapítható összeget, ezért nem volt akadálya annak, hogy azt az ítéltábla a tényleges pernyertesség-pervesztesség aránya alapján határozza meg.

[70] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése szerint hivatalból köteles a feljegyzett eljárási illeték és előlegezett szakértői díj viseléséről rendelkezni, így azt a pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel módosította.

[71] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – annak rendelkező részét újrászövegezve – részben megváltoztatta.

[72] A felperes fellebbezésének pertárgyértéke 68.247.964 forint, amelyből 9.730.518 forint erejéig bizonyult a fellebbezése megalapozottnak. Az abszolút pervesztessége 48.786.928 forint, amely után az IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján 831.803 forint összegű másodfokú perköltség megfizetésére köteles az alperes javára. Az alperes fellebbezésének pertárgyértéke az egy főre jutó vagyonrész értéke, azaz 129.520.800 forint, amelyhez képest a fellebbezési eljárás eredményeként a jutó 37.819.400 forint. Az alperes abszolút pernyertessége a saját fellebbezése kapcsán 53.882.000 forint, ehhez igazodóan az IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján 908.230 forint perköltségre jogosult. Ezen felül a 70 %-os pernyertességére tekintettel megilleti az általa lerótt 2.500.000 forint fellebbezési eljárási

illeték arányos része, azaz 1.750.000 forint. A kifejtettek alapján a felperes a Pp. 83. § (2) bekezdése alkalmazásával mindösszesen 3.490.033 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles az alperes javára.

[73] A felperes az elsőfokú eljárás során személyes költségmentességben részesült, ezért fellebbezésén eljárási illetéket nem rótt le. A fellebbezési szakban az ítéltábla a fenti költségkedvezményt megvonta, részére költségfeljegyzési jogot engedélyezett. Fellebbezése részbeni eredménytelenségére tekintettel viselni köteles a fellebbezése kapcsán feljegyzett másodfokú eljárási illeték arányos részét (86 %), 2.150.000 forintot, míg a fennmaradó 350.000 forint illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles.

[74] Az ítéltábla tájékoztatja a feleket, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetniük. A közleményben fel kell tüntetni az első és másodfokú ítélet számát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Amennyiben az illetéket annak esedékességekor nem fizetik be, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlék fizetésére kötelesek.

Szeged, 2024. október 25.

Dr. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.007/2024/22.

A felperes:

(felperes neve) (lakcím.)

A felperes képviselője:

Dr. Halász Tamás ügyvéd (ügyvéd 1. címe)

Az alperes:

(alperes neve) (lakcím.)

Az alperes képviselője:

Dr. Szabó István ügyvéd (ügyvéd 2. címe)

A per tárgya:

háztársári közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 5.P.20.107/2021/104/I.

A fellebbezést benyújtó felek és a fellebbezéseik száma:

felperes, 5.P.20.107/2021/105.

alperes, 5.P.20.107/2021/106.

V É G Z É S

Az ítéltábla a Pf.II.20.007/2024/18. számú ítélete rendelkező részét akként javítja ki, hogy az alperes által a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására az államnak fizetendő állam által előlegezett költség 135.728 (százharmincötezer-hétszázhuszonnyolc) forint, míg az állam terhén maradó állam által előlegezett költség 1.890.067 (egymilliónyolcszázkilencvenezer-hatvanhét) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[75] Az ítéltábla a peres felek közötti jogvitában Pf.II.20.007/2024/18. számon hozott jogerős ítéletet, amelyben – egyebek mellett – rendelkezett az elsőfokú eljárás során felmerült, állam által előlegezett szakértői díjak viseléséről.

[76] Az elsőfokú bíróság jelzése alapján az ítéltábla észlelte, hogy az ingatlanforgalmi szakértőt megillető díj összege a másodfokú ítéletben elírás folytán tévesen került feltüntetésre és az ebből következő számítási hiba miatt tévesen lett meghatározva az alperes által viselendő, illetve az állam terhén maradó állam által előlegezett költség összege. Az ingatlanforgalmi szakértői díj helyesen 1.245.595 forint, míg a könyvszakértő díja 780.200 forint, összesen 2.025.795 forint, amelyből a pernyertesség-pervesztesség arányában az alperes 135.728 forintot köteles viselni, a fennmaradó 1.890.067 forint az állam terhén marad.

[77] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 352. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú ítélet kijavításáról.

Szeged, 2024. november 19.

Dr. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró